

R. P. F. FELICIS
POTESTATIS
EXAMEN
ECCLESIASTICUM

*Está conforme al Edicto de la Ingg.^{on} de 16 de Marzo
de 1756./*

Por Comiss.^{on} del S.^{to} Oficio

En
José del Barco

R. P. F. FELICIS
POTESTATIS
PANORMITANI

Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia
Ministri Provincialis, Lectoris Jubilati, & S. Offi-
cij Consultoris, &c.

EXAMEN ECCLESIASTICUM,
IN QUO UNIVERSÆ MATERIÆ MORALES,
omnesque ferè Casus Conscientiæ excogitabiles, solidè, ac
perspicuè resolvuntur.

*CUM DENUNCIATIONIBUS AD MONITORIA,
atque Edicta; necnon Instructione Sacre Pœnitentiariæ; Propositionibus
damnatis, Examine Ordinandorum, & Arte Prædicandi.*

OPUS NON TANTUM CONFESSARIIS, AC POENITENTIBUS,
verùm etiam Prædicatoribus, Ordinandis, Missionariis, cunctisque Ecclesia-
sticis, summoperè utile, ac necessarium.

*ANNECTITUR IN HAC EDITIONE APPENDIX THESURUM QUESNELLIANARUM
cum sua singularum laconica explanatione, & oppugnatione excerpta à Trinitate
Antiquesnelliana P. DOMINICI VIVÆ Societatis JESU.*

VENETIIS, MDCCXXIII.

SUPERIORUM PERMISSU, AC PRIVILEGIIS.

AD LECTOREM.

Ingemisce pie Lector ; non enim siccis oculis , hujus voluminis paginas , in quibus ejus Auctoris memoria tibi obvia occurret , transilire valebis ; lacrymare quam in tanti viri funere passa est Felix Civitas infelicitatem , ac Trinacria tota jacturam . Felix nomine , Felix moribus , Felix ingenio in aliorum utilitatem semper scribendo Feliciter laboravit ; nec unquam labori defuit animus , sed defuit anima , laborum primum in coelis (ut piè creditur) acceptura . Quamquam enim Examini Ecclesiastico jampridem in lucem edito diutius elaborasset ; cum tamen , adhuc in dies , ille , qui nullum diem sine linea prætermisit ; alia , quæ ibi non tetigerat , multa perlegeret , multaque ipsi , successu interjecti temporis , quæ resolutione indigebant , ad aures pervenissent ; ne quid amplissimo operis titulo intus deesset , quod dubiam mentem in resolvendo possibiles casus relinquere posset ; de explenda omni tua pia curiositate sollicitus , eidem amplificando studiosius insudavit , & veluti apis ingeniosa , ex omnibus floribus , quos , nedum in Moralium , verum & Canonistarum spatiosissimis campis , reperire potuit ; ut pro viribus , brevitati simul , ac utilitati studiosorum consuleret ; succum colligit , favumque uberiolem emisit . Hinc idem Examen , jam in duo parva volumina partitum , in unum , sed novis casibus , aliisque diversis materiis maximè adauctum , nec non sacris Canonibus , principisque Theologicis pinguius refertum tandem redegit , quo modo nunc tibi denuò prodit in lucem . Opus , si ea omnia , de quibus in ipso agitur , aspicias , breve est , sed minimè abbreviatum ; imò copiosius , quæ in multiplicatis , magnisque tum veterum , tum recentiorum voluminibus conscribuntur , omnia continens ; in ipso enim omnes penè excogitabiles casus præcticos morales ad quamcumque materiam spectantes , nec nimis arctando , nec nimis relaxando , fideliter ac solidè resolutos invenies ; nam haud novitatis , vel veritatis amator , sed veritatis ; paleas excussit , frumentum purum elegit . Igitur gratanter accipe , quod anhelanti animo cupiebas ; nec dubites ob funeris eventum totum esse Auctoris quidquid in opere reperitur ; hujus enim operis complementum fuit suæ consummationis initium ; & cum finem huic examini fecisset , laudemque Deo scripsisset ; postridiè in febrem incidens , ad alterius sæculi Examen se disposuit , ad quod vocabat Divina Majestas . Hinc securiter opus tene , ipsi sedulò incumbere , attentèque perlege , & proculdubio universam moralem scientiam possidebis . Vale .

EXAMEN CONFESSARIORUM. Tomus Primus,

Complectens Conscientiam, Leges, Instructionem S. Pœnitentiariæ, Præcepta Decalogi, Ecclesiæ, Sacramenta, Censuras, Pœnas, in quibus plura de Monialibus, Et Propositiones ab ALEXANDRO VII. INNOCENTIO XI. & ALEXANDRO VIII. damnatas.

Quæ prius hic (tanquam totius Operis Speculum ad labeles delendas) afferuntur. Deinde in propriis locis trium Tomorum rejecta citantur.

Quorum locorum Indicem habes in fine Tomi Tertii.

I PROPOSITIONES 45. AB ALEX. VII.

D. A. M. N. A. T. Æ.

Feria V. die 24. Septembris 1665.

In Congreg. Gener. S. Rom. & Univers. Inquis. habita in Palatio Apostol. Montis Quirinalis coram SS. D. N. Alexandro Divina Provid. Papa VII. &c.

Sanctissimus D. N. audivit, non sine magno animi sui marore, complures opiniones Christianæ disciplinæ relaxativas, & animarum perniciem inferentes, partim antiquatas iterùm suscitari, partim noviter prodire; & summam illam luxuriantium ingeniorum licentiam in dies magis exolescere, per quam in rebus ad conscientiam pertinentibus modus opinandi irrepsit alienus omninò ab Evangelica simplicitate, Sanctorumque Patrum doctrina, & quem si pro recta regula fideles in praxi sequerentur, ingens eruptura esset Christiana vitæ corruptela. Quare, ne ullo unquam tempore viam salutis, quam suprema veritas Deus, cujus verba in æternum permanent, ætèram esse definiuit, in animarum perniciem diluvari, seu verius perverti contingeret, idem SS. D. N. ut oves sibi creditas ab ejusmodi spatiosa, latinq;

Examen Ecclesiæ.

per quam itur ad perditionem, via, pro pastoralis sollicitudine in rectam semitam exocaret, earundem opinionum examen pluribus in Sacra Theologia Magistris, & deinde Eminentiss. & Reverendiss. DD. Cardinalibus contra hæreticam pravitatem Gener. Inquisit. seriò commisit; Qui tantum negotium strenuè aggressi, eique sedulo incumbentes, & maturè discussis usque ad hanc diem infrascriptis propositionibus, super unaquaque ipsarum sua suffragia Sanctitati Sux singillatim exposuerunt.

1 Homo nullo unquam vitæ suæ tempore tenetur elicere actum fidei, spei, & charitatis ex vi præceptorum divinatorum ad eas virtutes pertinentium.

2 Vir equestris ad duellum provocatus, potest illud acceptare, ne timiditatis notam apud alios incurrat.

3 Sententia asserens, Bullam Cœnæ solùm prohibere absolutionem hærelis, & aliorum criminum, quando publica sunt, & id non derogare facultati Tridentini, in qua de occultis criminibus sermo est, anno 1629. 18. Junii in Concistorio Sac. Congreg. Eminentiss. Card. visa, & tolerata est.

- 42 tom. 1. p. 133. n. 1222. & p. 250. n. 2393.
 43 tom. 1. p. 293. n. 2762.
 44 tom. 1. p. 293. n. 2762.
 45 tom. 1. p. 133. n. 1226.
 46 tom. 1. p. 133. n. 1220.
 47 tom. 1. p. 282. n. 2661.
 48 tom. 1. p. 224. n. 2139.
 49 tom. 1. p. 226. n. 2164.
 50 tom. 1. p. 224. n. 2147.
 51 tom. 1. p. 31. n. 227.
 52 tom. 1. p. 213. n. 2019.
 53 tom. 1. p. 298. n. 2798.
 54 tom. 1. p. 53. n. 455.
 55 tom. 1. p. 8. n. 187.
 56 tom. 1. p. 311. n. 2929.
 57 tom. 1. p. 325. n. 3062.
 58 tom. 1. p. 323. n. 3052.
 59 tom. 1. p. 332. n. 3120.
 60 tom. 1. p. 400. n. 3671.
 61 tom. 1. p. 395. n. 3642.
 62 tom. 1. p. 396. n. 3658.
 63 tom. 1. p. 395. n. 3642.
 64 tom. 1. p. 38. n. 275.
 65 tom. 1. p. 39. n. 288.

PROPOSITIONES AB ALEXANDRO VIII.
DAMNATÆ.

- P**rop. 1. tom. 1. p. 406. num. 3726.
 2 tom. 1. p. 406. n. 3726.
 3 tom. 1. p. 20. n. 122.
 8 tom. 1. p. 406. n. 3726.
 9 tom. 1. p. 40. n. 295. & p. 325. n. 3067.
 14 tom. 1. p. 325. n. 3064.
 15 tom. 1. p. 325. n. 3064.
 16 tom. 1. p. 339. n. 3188.
 17 tom. 1. p. 339. n. 3188.
 18 tom. 1. p. 322. n. 3035.
 19 tom. 1. p. 320. n. 3002.
 21 tom. 1. p. 339. n. 3187.
 22 tom. 1. p. 311. n. 2927.
 23 tom. 1. p. 311. n. 2927.
 28 tom. 1. p. 315. n. 2949.
 30 tom. 3. p. 655. n. 407.

Aliz patent.

Prop. Damn. ab Alex. VIII. de peccato
philosophico, tom. 1. pag. 402. numer.
3688.

NOI RIFORMATORI
DELLO STUDIO DI PADOVA.

HAvendo veduto per la fede di revisione, & approvatione del
P. Fr. Vincenzo Maria Mazzoleni Inquisitore, nel Libro
intitolato: *R. P. Fr. Felicis Potestatis Panormitani Ord. Min. de
Observ. S. Francisci, Examen Ecclesiasticum*, non esservi cosa
alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimenti per attestato
del Segretario nostro niente contro Prencipi, e buoni costumi,
concediamo licenza à Paolo Baglioni, che possi esser stampato,
osservando gl'ordini in materia di stampe, e presentando le soli-
te copie alle publiche Librerie di Venezia, e di Padova.

Dat. 12. Agosto 1705.

] Gio: Lando Kav. Proc. Rifor.

]

] Francesco Loredan Kav. Proc. Rifor.

Agostino Gadaldini Segret.

A P P E N D I X

Quæsnellianarum Thesium à SS. D. N. CLEMENTE XI. profligatarum; Quibus sua seorsim subijcitur laconica explanatio, & oppugnatio, perstringendo paucis, quæ fusiùs, ac enucleatiùs in sua Trutina Antiquæsnelliana, non semel in lucem edita, P. DOMINICUS VIVA Societatis JESU differuit in obsequium dogmatum Catholicorum.

Cum passim ubique terrarum sermo incidat de Constitutione Unigenitus, in qua Quæsnelliana Theses profligantur, nec earum sensus sit facile omnibus obuius, Typographi studium, & cura fuit, de hac Appendice conficienda, ut in hac editione huic docto Operi annexa præ manibus haberi posset.

1 Quid aliud remanet animæ, quæ Deum, atque ipsius gratiam amisit, nisi peccatum, & peccati consecutiones, superba paupertas, & seguis indigentia, hoc est generalis impotentia ad laborem, ad orationem, & ad omne opus bonum?

Si peccatori post amissam Dei gratiam per peccatum deficeret liberum arbitrium, ac potestas ad honestè operandum, nec non gratia ad orandum, & ad respiciendum, delusoriè à Deo ad pœnitentiam invitaretur; Sicut delusoriè invitatur cæcus ad videndum. Quo quid absurdius?

2 Jesu Christi gratia, principium efficacæ boni cujuscumque generis, necessaria est ad omne opus bonum; absque illa, non solum nihil fit, sed nec fieri potest.

Citra Christi gratiam, quæ principium efficacæ est omnis boni, (hoc est citra gratiam efficacem) adhuc homo adjutus gratia sufficienti exercere potest actus virtutum supernaturalium, tum Moralium, tum etiam Theologalium. Non est itaque gratia efficacæ ad omne opus bonum necessaria.

3 In vanum Domine præcipis, si tu ipse non das, quod præcipis.

Si Deus in vanum præciperet, quando deneget gratiam efficacem, qua det, quod præcipit, nonne fatuum esset præceptum pœnitentiæ, quod à Deo peccatori non respicienti imponitur? Nonne frustranea esset gratia sufficientis, quam Deus eidem confert, ut respiciat? Cum tamen ea sit beneficium ingens.

4 Ità Domine; Omnia possibilis sunt ei, cui omnia possibilis factis, eadem operando in illo.

Perinde quasi non esset possibilis conversio peccatoris, quando Deus gratiam illi confert sufficientem, ut respiciat, absque eo quod respicientiam in illo operetur per gratiam efficacem.

5 Quando Deus non emollit cor per interiorum unctiorem gratiæ suæ, exhortationes, &

gratiæ exteriores non inserviunt, nisi ad illud magis obdurandum.

Adhortationes, & gratiæ exteriores non deserviunt ad obdurandum cor peccatoris, quin potiùs ad emolliendum; quamvis aliquando ex defectu propriæ cooperationis de facto non emolliatur; & gratia tunc temporis collata sit inefficax.

6 Discrimen inter Fœdus Judaicum, & Christianum est, quod in illo Deus exigit fugam peccati, & implementum legis à peccatore, relinquendo illum in sua impotentia; in isto verò Deus Peccatori dat, quod jubet, illum sua gratia purificando.

Erroneum est hujusmodi discrimen; Cum etiam in Judaico fœdere contulerit Deus gratiam sufficientem ad non peccandum, nec reliquerit Deus Judæos in impotentia ad benè operandum. Commentitium pariter est, quod semper Deus in Christiano fœdere sua gratia det quod jubet; sæpè enim quod jubet non ponitur, non quidem ex defectu gratiæ, sed ex nostra culpa. Denique falsum est peccatorem gratia divina semper purificari; cum sæpè adjuvetur, quin purificatio sequatur vitio voluntatis.

7 Quæ utilitas pro homine in veteri fœdere, in quo Deus illum reliquit ejus propriæ infirmitati, imponendo ipsi suam legem? Quæ verò felicitas non est admitti ad fœdus, in quo Deus nobis donat, quod petit à nobis?

Erroneum est, quod Deus reliquerit in veteri fœdere Judæos in sua infirmitate destitutos gratia sufficienti ad salutariter operandum; Quomodo peccassent legem transgrediendo, si illam implere non potuissent; Erroneum pariter est, tam quod in Christiano fœdere Deus ita donet quod petit à nobis, ut non requiratur ad illud ponendum libera nostra cooperatio; quàm quod sæpè nobis detur gratia efficacæ, ut ponatur, quod Deus petit à nobis; quinimo sæpè ex nostra culpa, non ex defectu gratiæ sufficientis.